

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 450/2024-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu (sudca spravodajca) a sudcov Ladislava Dudítša a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], narodenej [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátkou JUDr. Denisou Jánošíkovou, Klincová 35, Bratislava, proti postupu Krajského súdu v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. 14Cop/87/2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky, skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľky

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 22. augusta 2024 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 20Cop/81/2022 a postupom Krajského súdu v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. 14Cop/87/2023.

2. Z obsahu sťažovateľkou podanej ústavnej sťažnosti vyplýva, že v konaní vedenom Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 20Cop/81/2022 je od januára 2022 vedené odvolacie konanie vo veci Mestského súdu Bratislava II vedenej pod sp. zn. B3-37P/212/2017. Predmetná právna vec vedená Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 20Cop/81/2022 bola 13. júla 2023 postúpená Krajskému súdu v Trnave, kde je vedená pod sp. zn. 14Cop/87/2023. Sťažovateľka podala 11. júna 2024 aj sťažnosť na prietahy v konaní vedenom Krajským súdom v Trnave pod sp. zn. 14Cop/87/2023 podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Listom z 24. júna 2024 predseda Krajského súdu v Trnave sťažovateľke oznámil, že vo veci podaného odvolania nebolo dosiaľ rozhodnuté pre „rozsiahlosť spisového materiálu“ a jeho následné dopĺňanie účastníkmi konania. Zároveň

ide o „*obtiaznu vec*“ z dôvodu podaného odvolania obidvomi rodičmi, ktorí vzniesli „*množstvo hmotnoprávných i procesných námietok*“. V závere svojho vyjadrenia predseda Krajského súdu v Trnave sťažovateľku ubezpečil o vybavení veci v najbližších týždňoch, teda v priebehu júla 2024, keď dôjde k ukončeniu práceneschopnosti členky senátu.

3. Sťažovateľka v podanej ústavnej sťažnosti akcentovala celkovú dĺžku odvolacieho konania, ktoré spolu pred Krajským súdom v Bratislave (v konaní vedenom pod sp. zn. 20Cop/81/2022) a Krajským súdom v Trnave (v konaní vedenom pod sp. zn. 14Cop/87/2023) trvá ku dňu podania ústavnej sťažnosti už po dobu 2 rokov a 6 mesiacov, pričom poukázala na samotný predmet konania, ktorým je plnenie vyživovacej povinnosti voči maloletým deťom zo strany ich otca.

4. V petite podanej ústavnej sťažnosti sťažovateľka ústavnému súdu navrhla, aby vyslovil porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 20Cop/81/2022 a postupom Krajského súdu v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. 14Cop/87/2023, priznal jej primerané finančné zadosťučinenie 2 500 eur a náhradu trov konania vo vzťahu ku Krajskému súdu v Trnave.

5. Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že Okresný súd Bratislava III rozsudkom č. k. 37P/212/2017-1552 z 28. septembra 2021 v spojení s opravným uznesením č. k. 37P/212/2017-1576 z 25. novembra 2021 rozhodol tak, že vo výroku I zveril maloletú [REDAKOVANÉ] do osobnej starostlivosti matky, vo výroku II rozhodol, že obaja rodičia budú maloletú zastupovať a spravovať jej majetok, vo výroku III zaviazal otca prispievať na výživu maloletej sumou 200 eur mesačne, pričom uvedenú sumu je otec povinný zasielať do rúk matky maloletej vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, počnúc 8. augustom 2017 do 31. augusta 2020, vo výroku IV zaviazal otca prispievať na výživu maloletej sumou 350 eur mesačne, pričom uvedenú sumu je otec povinný zasielať do rúk matky maloletej vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, počnúc 1. septembrom 2020, vo výroku V rozhodol tak, že ročné výživné za obdobie od 8. augusta 2017 do 28. septembra 2021 v sume 5 963 eur otcovi povolil splácať v 100-eurových mesačných splátkach spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok, vo výroku VI upravil styk otca s maloletou, vo výroku VII návrh otca na zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti zamietol a vo výroku VIII o trovách konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal. Krajský súd v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. 14Cop/87/2023 rozhodol rozsudkom č. k. 14Cop/87/2023-1800 zo 16. júla 2024 tak, že rozsudok Okresného súdu Bratislava III č. k. 37P/212/2017-1552 z 28. septembra 2021 v spojení s opravným uznesením č. k. 37P/212/2017-1576 z 25. novembra 2021 v časti rozhodnutia o výživnom zmenil tak, že otec je povinný prispievať na výživu maloletej [REDAKOVANÉ], narodenej [REDAKOVANÉ], sumou 300 eur mesačne za obdobie od 8. augusta 2017 do 31. augusta 2020, sumou 400 eur mesačne, počnúc 1. septembrom 2020, vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred do rúk matky maloletej, a vo zvyšnej časti ho potvrdil.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť k všetkým vykonávaným dôkazom.

7. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu je účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov v jeho všeobecnom poňatí odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia príslušného štátneho orgánu (II. ÚS 26/95, I. ÚS 47/96, I. ÚS 55/97, I. ÚS 57/97, I. ÚS 10/98, I. ÚS 34/99, III. ÚS 20/00, II. ÚS 12/01, I. ÚS 89/02, I. ÚS 47/03, IV. ÚS 59/03, IV. ÚS 205/03, IV. ÚS 535/2013, I. ÚS 582/2015, I. ÚS 54/2016, I. ÚS 760/2016, I. ÚS 611/2017, IV. ÚS 21/2018, IV. ÚS 64/2020). Samotným prerokovaním veci na štátnom orgáne sa právna neistota osoby neodstráni. Ústavné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov (v primeranej lehote) sa splní až právoplatným rozhodnutím štátneho orgánu, na ktorom sa osoba domáha odstránenia právnej neistoty týkajúcej sa svojich práv (pozri napr. II. ÚS 26/95, I. ÚS 47/96, II. ÚS 22/96, II. ÚS 48/96, I. ÚS 55/97, I. ÚS 57/97, I. ÚS 92/97, I. ÚS 10/98, IV. ÚS 535/2013, I. ÚS 582/2015, I. ÚS 54/2016, I. ÚS 760/2016, I. ÚS 611/2017, IV. ÚS 21/2018, IV. ÚS 64/2020). Ústavný súd v tejto súvislosti opakovane zdôraznil, že čl. 48 ods. 2 ústavy v relevantnej časti ustanovuje imperatív, ktorý platí pre všetky súdne konania a ktorý vyjadruje predovšetkým záujem o to, aby sa čo najskôr odstránil stav právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia súdu, pretože jeho predlžovanie sa môže v konečnom dôsledku prejaviť ako odmietnutie výkonu spravodlivosti (PL. ÚS 25/01).

8. Súčasťou rozhodovacej činnosti ústavného súdu je aj názor (I. ÚS 34/99, III. ÚS 20/00, II. ÚS 32/00, II. ÚS 12/01, I. ÚS 22/01, I. ÚS 29/02, IV. ÚS 37/02, I. ÚS 77/02, I. ÚS 116/02, IV. ÚS 61/03, IV. ÚS 205/03, I. ÚS 16/04, IV. ÚS 102/05, I. ÚS 174/2017, IV. ÚS 34/2020), v zmysle ktorého sa ochrana základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušovanie základného práva označenými orgánmi verejnej moci (v tomto prípade všeobecnými súdmi) ešte trvalo. Ak v čase, keď bola doručená sťažnosť ústavnému súdu, už nemôže dochádzať k porušovaniu označeného základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietne, vychádzajúc pritom z účelu týchto práv, ktorých spoločným menovateľom je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia orgánu verejnej moci (I. ÚS 145/03, I. ÚS 142/03, I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/05). Inými slovami, ústavný súd poskytuje ochranu práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušenie základného práva ešte trvalo alebo k jeho porušeniu dochádza (I. ÚS 34/99, III. ÚS 20/00, I. ÚS 22/01, II. ÚS 204/03, IV. ÚS 102/05). Uvedený právny názor ústavného súdu je akceptovaný aj judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (██████████ proti Slovenskej republike z 3. 3. 2009, sťažnosť č. 16970/05).

9. Zo zistení ústavného súdu vyplynulo, že Krajský súd v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. 14Cop/87/2023 rozhodol rozsudkom č. k. 14Cop/87/2023-1800 zo 16. júla 2024 tak, že rozsudok Okresného súdu Bratislava III č. k. 37P/212/2017-1552 z 28. septembra 2021 v spojení s opravným uznesením č. k. 37P/212/2017-1576 z 25. novembra 2021 zmenil v časti o výživnom a vo zvyšnej časti ho potvrdil. V dôsledku vydania rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 14Cop/87/2023-1800 zo 16. júla 2024 už nemôže dochádzať k porušovaniu sťažovateľkou označeného základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ktorého ochrany sa sťažovateľka domáha v podanej ústavnej sťažnosti doručenej ústavnému súdu po rozhodnutí odvolacieho súdu 22. augusta 2024. Vzhľadom na uvedené ústavný súd odmieta ústavnú sťažnosť

sťažovateľky z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. septembra 2024

predseda senátu